

Ft. Kató Béla püspök karácsonyi pásztorlevele

2017. 12. 20.

Menjünk el mind Betlehemig!

Lk 2,15-20

Jézus születése előre megtervezett, sokak által várt esemény volt. Születése előtt már háromszáz évvel hirdették a próféták, hogy milyen családból, hol fog megszületni a Messiás. Azt is, hogy majd keresztre feszítik, ruhájára sorsot vetnek. Mégis milyen kevesen hittek benne! Úgy voltak vele, mint manapság a hatóságok, amelyek tudják, hogy érkezik a hó, mégis váratlanul éri őket.

Az öreg Simeon egy életen keresztül várta a Messiás születését. Lehet, sokaknak ez a kijelentés, hogy „várj!”, nem volt elég. Lehet-e úgy élni, hogy egy egész életen keresztül csak várakozunk?

Egyesek már apró akadályok után feladják, főleg, ha csak várakozni kell. Ilyenkor gyakran összeomlik az ember hite, vagy egyszerűen elfárad. A mi életünkben az a csodálatos, hogy karácsonykor beteljesül a várakozásunk a gyermek születése és Isten közöttünk való megjelenése által.

Jézus születésének közeledtével Isten mindent megmozgatott, hogy a figyelmet felkeltse: csillag ragyogott fel az égen, hogy iránytűként szolgáljon a napkeleti bölcsek számára. Ugyanakkor népszámlálást hirdettek a Római Birodalomban: parancs szerint mindenkinek a születési helyére kellett mennie. Micsoda felfordulás lehetett! Gondoljunk bele, milyen lenne a világ, ha most mi is ilyen parancsot kapnánk.

Isten ma is mindent megmozgat karácsony idején. Mindenki hazavágyik a szerettei közé, s ha nem is tudja ezt megtenni, akkor a mai kommunikációs eszközök segítségével mindenképpen megjelenik az otthonában. Mindenki szeretne egy kis időt Jézus ölelő karjában tölteni: szeretne békességben, boldogságban élni. Ezért indul meg minden és mindenki ilyenkor. Az ember is igyekszik közeledni Isten felé, hiszen vágyakozik utána. Így válik legnagyobb ünnepünkkel karácsony.

A keleti bölcsek észrevették a csillagot, de akik Betlehemben laktak, azok nem. Mint ahogy Heródes és udvara sem, és elfeledkeztek róla az írástudók is. Ma Európában mintha mindenki hátat fordítana Betlehemnek, mintha mindenki amnéziában szenvedne. Nem látjuk sem az égi, sem a földi jeleket. Nem elég az, hogy nincs helye Máriának és Józsefnek a vendégfogadó háznál, de lassan már az istállóban sincs. Sokan élnek idegesen, közönyösen, haragosan, kétségbeesetten a terrortól való félelmükben. És ez még karácsonykor sem múlik el. Úgy élnek Isten üstökös csillaga alatt, hogy semmit sem tudnak az érkezőről és a vele való élet örömről.

Mi azonban még tudunk róla és felkészítettük szívünket. Ez a csillag vezesse utunkat, és hívogassuk egymást mondván: menjünk el mind Betlehemig. Áldott karácsonyt!

Kató Béla püspök